

Καένανε δε σκιάζεται και παίρνει αυτό που χρειάζεται
παίρνει ζωές παίρνει ψυχές και δε ντου χρειάζονται οι ευκές
δεν έχει να συλλογιστεί το σπίτι που θα χαλαστεί
κάποιας χήρας μ' αρφανά, νη κάποιας μάνας πόναι γριά.

Δεν σταματά μπρός σε φρουρούς, στου(ς) σύγχρονους συναγερμούς
γλιστρά και μπαίνει σιωπηλά να βρει εκείνον που ζητά
και εκτελεί την εντολή πόναι γραμμένη στο χαρτί
με βία αρπάζει τη μπνοά για να χαθεί άυλη σκιά.

Τότες η μούσα θε να βγεί το μοιρολόι για να πει
με γλώσσα του μοιρολογιού και του στερνού χαιρετιζμού.
Θα χαιρετίσει με καημό με τη(ς) καρδιάς οδυρμό
τον απαχθέντα συγγενή π' ο Χάρος πάει στη γκάτου γη.

Αν ήτα λέου αδερφός, νη κάποιος ξάδερφος νεκρός
έσκουζε από πολύ μακρά Αδέρφι-Αδέρφι υστερικά
αδέρφι κι αδερφάκι μου και χρυσόκαβουτσάκι¹ μου
να ακουστεί τ' ήτα παρό(ν) για να τιμήσει το νεκρό.

Αν ήτα ο Κύρης², νη ένας θεός ετότες άλλαζ' ο σκοπός
έσκουζε πάλι από μακρά κι 'ελεε μαλλιοτραβηχτά³
Αφέντη –Αφέντη –Αφέντη μου, Αφέντη κι Αφεντάκι μου
κι η γλώσσα του μοιρολογιού 'τίμα τ' αντίο του νεκρού.

Ο πόνος(ς) της ήτα βαρύς μέσα στο βάθος τη(ς) ψυχής
και έβγαινε από τη γκαρδιά μέσ' απ' τα χείλια τα στεγνά.
Πιάνει το νέμα⁴ απ' την αρχή σιγά-σιγά να τυλιχτεί
όλο του το ιστορικό σ' ένα κουβάρι λέου σφιχτό.

Απ' όντιες εγεννήθηκε τίλογου εγαλουχήθηκε
αμποίους είχε για γονιούς, τις αδερφές και αδερφούς.
Πόσα παιδιά σερνικά κι αμπόσα ήτα φηλυκά
γυναίκα αν είχε στη ζωή και πως θα έζειε⁵ μοναχή;

Χωρίς τον ίσκιο εκεινού στι(ς) ζέστες του καλοκαιριού,
χωρίς απάγκιο στο χιονιά στου κόζμου τη γκακοκαιριά;
Το σόι, τη μανογενιά κι από κοντά η κυρογενιά⁶
μιλά για τη διαδρομή πριχού στον Άδη κατεβεί.

¹ Χρυσό αδερφάκι μου

² πατέρας

³ Τραβούσε τα μαλλιά της

⁴ Νήμα

⁵ ζούσε

⁶ Το σόι της γιαγιάς

(πίνακας 47)
Αικατερίνη Χιουτάκου

Αν ήτα νέος ο νεκρός θα πει τι ήτανε δειλός
κι ο Χάρος τον ενίκησε σα βέργα τον ελύγισε
τον άρπαξε σα νάτα αρνί και τον επάει στη γκάτου γη
θα μείνει εκεί παντοτινά και πίζου δε ματαγυρνά.

Πίζου και πάλι στη ζωή δε μπρόκιεται να ματαρθεί
απάνου στο γκρεμανταλά⁷ θα κρέμεται η αρματωσχιά
και θα ζγουριάσει στο γκιαιρό για δεν υπάρχει σερνικό
ο κληρονόμος να γενεί τι η νιάκα⁸ ήτα αρφανή.

Μα η γλώσσα επά δε σταματά τι έχει να πει κι άλλα πολλά
να μελετήσει⁹ χωριανούς και συγκενήδες κοντινούς
που βρέσκονται από κιαιρό κάτω στη χώρα των νεκρώ(ν)
να στείλει του(ς) χαιρετιζμούς από του(ς) φίλους και δικούς.

Αφού κι εκείνος πάει εκεί μαζί τους θα συναντηθεί
θα ντο γκαλωσορίσουσι και θα

⁷ Σίδερο που κρεμόταν το όπλο

⁸ Κρεμαστή κούνια

⁹ κατονομάσει